

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ



Άριθμὸς 348 • Ἰανουάριος - Φεβρουάριος 2009



ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Περιεχόμενα

- «Τὸ Ἀρχέτυπον τοῦ Ἀνθρώπου», Μήνυμα Ἐόρτιο Ἁγίων Θεοφανίων 281
- Χειροτονία Πρεσβυτέρου 282
- Μοναχική Κουρὰ νέας Ἀδελφῆς 283
- «Σύναξις Ἀγγελική» - Χειροθεσία Πνευματικοῦ 284
- Χριστουγεννιάτικη Ἐκδήλωσις 285
- Ἅγιος Ἰωσήφ Σαμᾶκος ὁ Ἁγιασμένος 286
- Ἅγια Θεοφάνια 2009 288
- Συνεστίασις γιὰ τὴν Ἱεραποστολή 290
- Ἀρχιερατικὲς Θεῖες Λειτουργίαι 291
- Ἐνα Θαῦμα τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους 292
- Κουρὰ Μοναχοῦ 293
- Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Κέννα 294
- «Εἶπε Γέρων» - Περὶ Πνευματικοῦ Ἀγῶνος,
Ἁγίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου 296
- Σημαντικὴ Ἐκδοσις: Τζούντιθ Χέρριν, Τί εἶναι τὸ Βυζάντιο.

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ἅγια Θεοφάνια στὸν Ὁρωπό, 2009.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογία καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱεράς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

- Ἰδιοκτήτης: Ἱερά Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς: 210 2411380. • Telefax: 210 2411080.
- E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org • Ἰστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο: www. synodinresistance.org • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Κ. Κουκουδάκης, Ζωοδόχου Πηγῆς 91, τηλ.: 210 6461660. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 - 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

Τὸ Ἀρχέτυπον τοῦ Ἀνθρώπου

Φιλόχριστοι καὶ Φωτοφόροι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μου·

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκα... Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι!

Παγκόσμια εορτὴ καὶ πανήγυρις καὶ εὐφροσύνη...

Ἡ Φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀποκαλύπτει τὸ **Μυστήριον τοῦ Θεοῦ** καὶ ταυτόχρονα τὸ **Μυστήριον τοῦ Ἀνθρώπου**.

Ὡ Κύριε καὶ Θεέ μας!...

«Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃτι μιμησθήσῃ αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὃτι ἐπισκέπτη αὐτόν;» (Ψαλμ. η΄ 5).

Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, Θεέ μου, ὥστε νὰ καταδέχῃσαι ἔστω καὶ νὰ τὸν ἐνθυμῆσαι;... Ποιά ἀξία ἔχει αὐτὸς ὁ ἐκτεσμένος ἀπόγονος τοῦ Ἀδάμ, ὥστε νὰ τὸν ἐπισκέπτεσαι μὲ τόση πατρικὴ στοργή;...

Σήμερα, ὁ Κύριός μας καὶ Θεός μας, ἀπαντᾷ στοῦ ἐκκλησιαστικοῦ αὐτοῦ ἐρώτημα τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δαβὶδ, τὸ ὁποῖο εἶναι ἐρώτημα ὄλων τῶν αἰώνων.

Μᾶς ἀποκαλύπτει τὸν Θεάνθρωπο Χριστό μας, καὶ μᾶς βεβαιώνει στὰ ρεῖθρα τοῦ Ἰσραήλ, μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅτι ὁ σαρκωθείς καὶ βαπτισόμενος Υἱὸς Του εἶναι τὸ **Ἀρχέτυπον τοῦ Ἀνθρώπου**, ὁ ὄντως Ἀνθρώπος.

Καὶ διὰ μέσου Αὐτοῦ, τοῦ Θεανθρώπου, ἐφ' ὅσον ζῆ Αὐτὸς μέσα μας, ἀποκαθιστάμεθα στοῦ **Μέγα Ἀξίωμα**, νὰ εἴμεθα **Ζωντανὲς Εἰκόνες** τοῦ Ζῶντος Θεοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι πραγματικὸς καὶ ἀληθινὸς ἄνθρωπος μόνον ἐν τῷ Θεανθρώπῳ Χριστῷ.

Ἡ φιλάνθρωπος **ἀπάντησις** τοῦ Θεοῦ

εἶναι ἡ Σάρκωσις τοῦ Λόγου καὶ διὰ μέσου Αὐτοῦ ἡ εἰσαγωγή τοῦ ἀνθρώπου στοὺς κόλπους τῆς Παναγίας Τριάδος καὶ ἡ θέωσις του.

Ἡ ἀνύψωσις αὐτῆ τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τοῦ Θεανθρώπου, τὸν ἔχει ὀδηγήσει στοῦ ἀσύγκριτο μεγαλεῖο τῆς **Ἐσχάτης Πληρότητός** του, πέραν τῆς ὁποίας δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ μεγαλύτερο καὶ ἀξιώτερο γι' αὐτόν.

* * *

Ἀδελφοί μου
φιλόχριστοι·

Ἡ ἀπάντησις αὐτῆ τοῦ Κυρίου μας σήμερα, ἐν τῷ Ἀκτίστῳ Φωτὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος, εἶναι **ἀπάντησις** Ἐλπίδος καὶ Εἰρήνης.

Ἐξοδος ἀπὸ ὅλα τὰ ἀδιέξοδα, λύσις ὄλων τῶν προβλημάτων, εἶναι μόνον ὁ Θεάνθρωπος, γιὰ τὸν Ὅποιο σήμερα μαρτυρεῖ ὁ Οὐράνιος Πατέρας καὶ βεβαιώνει ὁ Θεῖος Παράκλητος.

• Ζήσαμε τίς ἡμέρες αὐτὲς στὴν Πατριδα μας τραγικὲς στιγμὲς· διαπιστώσαμε καὶ πάλι τὴν μεγάλη ἀλήθεια, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀγωνίζεται γιὰ νὰ **θεανθρωποποιηθῇ**, τότε ὀδηγεῖται στὴν **ἀπ-ανθρώπησι** καὶ **θηριο-ποίησί** του.

Γιὰ τὴν ἐπόδυνη αὐτῆ κοινωνικῆς **θηριο-ποίησις**, ἔχουμε τεραστία εὐθύνη ἡμεῖς οἱ λεγόμενοι Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι συνήθως λημονοῦμε τὸ **Ὅραμά** μας· δὲν ἀναζωπυρώνουμε τὴν ὄντολογικὴ μας ἔμφει γιὰ τὴν **Ἐσχάτη Πληρότητά** μας, τὴν



Χειροτονία Πρεσβυτέρου

ΜΕ τὴν Χάρη τοῦ θείου Δομητόρος τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τὴν εὐλογία τοῦ ἀσθενοῦντος πολυσεβάστου Μητροπολίτου μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, ὁ Ἀναπληρωτὴς Αὐτοῦ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς ἐχειροτόνησε στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς, τὴν Κυριακὴ πρὸ τῶν Χριστουγέννων, 22.12.2008 ἐκ.ἡμ., εἰς Πρεσβύτερον τὸν ἀπὸ 24.11.2008 ἐκ.ἡμ. Διάκονον Σωτήριο Γιούλη, κατὰ σάρκα ἀδελφόν του, 62 ἐτῶν, ἔγγαμον, πατέρα πέντε ἐνηλίκων ἀρρένων τέκνων καὶ ἀπόφοιτον τοῦ Πολιτικοῦ Τμήματος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ὁ Θεοφιλ. Κυπριανός, στὴν Ὁμιλίᾳ του, τὴν *Παραინετικὴν εἰς Χειροτονίαν*, ἐξήρῃ



θεανθρωπο-ποίησί μας· συμμετέχουμε, ἔστω καὶ παθητικά, στὴν ἐπέλασι τοῦ νεο-βαρβαρισμοῦ καὶ προσκυνοῦμε τὶς ποικίλες εἰκόνες τοῦ θηριο-ανθρώπου τῆς Ἀποκαλύψεως· δὲν καλλιεργοῦμε συστηματικὰ τὴν φιλόνητρον ἀλληλεγγύη καὶ τὴν εὐσπλαγχνὴν ἐν ταπεινότητι ἀμοιβαιότητα.

* * *

Φωτόμορφα τέκνα τῆς Ὁρθοδοξίας μας·

Τὸ Ἄκτιστο Φῶς τῶν Ἁγίων Θεοφανίων ὡς κατανώγασι τὶς καρδιές μας γιὰ μία βαθειὰ καὶ ἀποφασιστικὴ αὐτοκριτικὴ, προσωπικὴ καὶ συλλογικὴ.

Εἶναι πλέον καιρὸς καὶ ἐπεὶ γινὸν τὸ αἴτημα γιὰ μία ἐπανατοποθέτησί μας ἔναντι τοῦ πνεύματος τοῦ κόσμου, προκειμένου νὰ μεταμορφώσουμε ἐμεῖς τὸν κόσμον καὶ ὄχι νὰ συχηματιζώμεθα μὲ αὐτόν.

♦ Στὴν ἐλπιδοφόρα καὶ ἀνακαινιστικὴ αὐτὴ πορεία μας, ὡς μᾶς ἀκολουθῆ καὶ ἐνισχύη ἡ εὐχή τοῦ πολυσεβάστου

Ποιμενάρχου καὶ Μητροπολίτου μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κυρίου Κυπριανοῦ, ὡς καὶ οἱ εὐχῆς τῶν σεπτῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, τῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων τοῦ Πατρῆος Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου.

• Ἐν κατακλείδι, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήσουμε θερμότερα ὄλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι συμμετέχουν σήμερα στὴν λαμπρὰ αὐτὴ Πανήγυρι τῆς Ὁρθοδοξίας μας, ἰδιαίτερα ὁμως τοὺς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικόν, τὶς Τοπικὰς Ἀρχές, τὴν Ἀστυνομία καὶ τὸ Λιμενικὸ τοῦ Ὁρωποῦ καὶ τὴν Τροχαία Μαλακάσας· ἡ Ὑπερευλογημένη Θεοτόκος νὰ τοὺς εὐλογῆ καὶ κατὰ τὸ νέον ἔτος 2009.

Ὁ Θεὸς μαζί Σας!...

6.1.2009 ἐκ.ἡμ.

† ὁ Ὡ.Κ.

τὴν θυσιαστικὴ αὐταπάρνησι τοῦ Αἰδεσιμ. Πρεσβυτέρου π. Σωτηρίου, ὁ ὁποῖος ἐμφορούμενος ἀπὸ γνήσιο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα, *δεσμεύεται* διὰ τῆς Χειροτονίας του ἔναντι τοῦ Πλησίον, βιώνει τὴν *προσωπικὴ του εὐθύνη* ἔναντι τοῦ Ἄλλου-Ἀδελφοῦ, ἀφιερώνεται στὴν Διακονία τοῦ συνανθρώπου μας, ἀντλώντας δύναμι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Εὐχαριστιακὴ Κοινότητα.

Στὴν κατανυτικὴ Θεία Λειτουργία τῆς σημαντικῆς αὐτῆς ἡμέρας ἔλαβαν μέρος ἐπίσης ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ὁ ὁποῖος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον, οἱ Ἄγιοκυπριανῖτες Ἱερομόναχοι π. Ἰλαρίων, π. Κάλλιστος καὶ π. Παχώμιος, ὁ Αἰδεσιμ. Πρεσβύτερος π. Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης, ὡς καὶ οἱ Εὐλαβέστατοι Ἱεροδιάκονοι π. Ἰωσήφ καὶ π. Θεοκάρης.

Ἀκολούθησε μικρὰ δεξίωσις τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν καὶ τῶν συγγενῶν τοῦ π. Σωτηρίου στὸ Μεγάλο Ἀρχονταρῖκι τῆς Ἱερᾶς Μητροπολιτικῆς Μονῆς μας.



Μοναχικὴ Κουρὰ νέας Ἀδελφῆς

Τὴν 8.1.2009 ἐκ.ἡμ., Τρίτη πρὸς Τετάρτην, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς πολὺ κατα-
νυκτικῆς νυκτερινῆς Θείας Λειτουργίας στὴν Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων
Ἀγγέλων, στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, τῇ
εὐλογία τοῦ πολυσεβάστου Γέροντός μας Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ, προσέφερε –
διὰ τῆς ρασοευχῆς/κουρᾶς– στὸν Νυμφίο μας Χριστὸ μία νέα Νύμφη τοῦ Ἠγαπημένου.

Ἡ πολυ-χαριτωμένη νεόκουρος Ἀδελφὴ Δωροθέα Μοναχὴ εἶχε ἀφιερωθῆ πρὸ
ἔτους ἀκριβῶς στὴν Μονὴ ὡς Δόκιμος σὲ ἡλικία 21 ἐτῶν.

Στὴν ὑπερφυσικὴ χαρὰ τῆς
Ἀγρυπνίας αὐτῆς, στὴν ὁποία ἦταν
ζῶσα ἡ ἐπισκίασις τῶν Ἁγίων
Ἀγγέλων, ἡ εὐχὴ τοῦ Γέροντός μας
καὶ ἡ εὐλογία τῆς μακαριστῆς
Γεροντίσσης Κυπριανῆς († 2000),
συμμετεῖχε μεγάλο πλῆθος εὐλαβῶν
ἀγρυπνιστῶν, μεταρσιωμένο ἀπὸ τίς
οὐράνιες ψαλμωδίες τῶν ὁσιωτάτων
Μοναζουσῶν.

Ἡ νέα Ἀδελφὴ μας Δωροθέα
Μοναχὴ, κατὰ κόσμον Μαρία, τοῦ
Ἀνδρέου καὶ τῆς Εὐγενίας Για-
τράκου, καρπὸς εὐθαλῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας (πέμπτη ἐκ τῶν ἐπτὰ τέκνων!),
ἦταν Κατηγήτρια, Καθηγήτρια Ἀγγλικῶν καὶ ἐσπούδαζε στὴν Παιδαγωγικὴ
Ἀκαδημία Ἀθηνῶν (ἔτος γ'). Σημειωτέον, ὅτι στὸ ἴδιο Μοναστήρι εἶναι ἀφιερωμένη
ἀπὸ 9ετίας ἡ ἡδὴ Μεγαλόσχημος Μοναχὴ Ταξιαρχία (γένν. 1981), κατὰ σάρκα ἀδελφὴ
της! Ὁ Χριστὸς μας νὰ εὐλογῇ ἀμφοτέρες καὶ στηριζῆ στὸν θεῖο ἔρωτα.



Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Ἀγγέλων «Σύναξις Ἀγγελικὴ» – Χειροθεσία Πνευματικῶ

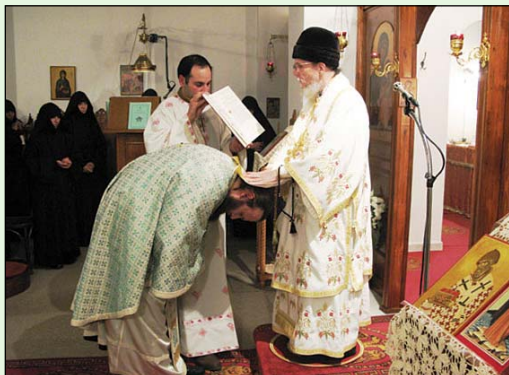
Μὲ τὴν Χάρη τοῦ Φιλανθρώπου Σωτῆρος μας Χριστοῦ, τὴν Τετάρτη, 11.12.2008 ἐκ.ἡμ., στὴν Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, εἰς Ἀφίδνας Ἀττικῆς, πραγματοποιήθηκε ἡ δευτέρα «Ἀγγελικὴ Σύναξις» τῆς *Περίοδου Β΄* τῶν «Συνάξεων» αὐτῶν (*Περίοδος Α΄* : 8.11.2007-8.11.2008), μὲ τὴν συμμετοχὴ ὄλων τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ τὸν συντονισμόν τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὠρεῶν κ. Κυπριανοῦ καὶ τῆς Ὁσιωτάτης Καθηγουμένης Γερωντίσσης Ταξιάρχιας.

Α΄. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν περιπτῶν τριῶρων αὐτῶν «Συνάξεων», σὲ ἀτμόσφαιρα προσευχητικῆς εἰρήνης καὶ μὲ διαλείμματα ψαλμωδίας, ἀναγινώσκονται, σχολιάζονται καὶ ἀναλύονται, μὲσῶ μίας συμμετοχικῆς διαδικασίας, ποικίλα *Κείμενα*, πατερικὰ καὶ σύγχρονα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν *Πράξιν* καὶ τὴν *Θεωρίαν* τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, ὥστε ἡ ἄσκησις τῆς Μοναχικῆς Ζωῆς νὰ τελεῖται *ἐν γνώσει καὶ ἐν ἐπιστήμῃ*, ἀλλὰ καὶ διαρκῶς ἐν αὐξανομένῃ ἀμώμῳ ἀγάπῃ πρὸς τὸν *Ἐσταυρωμένον Ἐρωτά* μας, τὸν Ἰησοῦ Χριστό μας.



Στὴν Περίοδο Α΄, ἔγιναν εἴκοσι ἕξι (Α΄-ΚΣΤ΄) «Συνάξεις» καὶ ἐμελετήθησαν ἑκατὸν δεκατρία (113) *Κείμενα* βάσεως. Τὰ *Κείμενα* διανέμονται στὶς Ὁσιώτατες Μοναχές, γιὰ περαιτέρω μελέτη καὶ ἐμβάθυνσι, ἀποτελοῦν δὲ πράγματι ἕνα πνευματικὸ ὄρυχεῖο καὶ ἕναν πλοῦτο ἀνεκτίμητο τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεώς μας.

Οἱ «Συνάξεις Ἀγγελικές», συνδυαζόμενες μὲ τὴν προσωπικῆ-ἐξομολογητικὴ ἐπικοινωνία μὲ τὸν Πνευματικὸ τῆς Ἀδελφότητος καὶ σφραγιζόμενες συνήθως μὲ τὴν νυκτερινὴ Εὐχαριστιακὴ Σύναξι, στὴν ὁποία μεταλαμβάνουν ὅλες οἱ Μοναχές, ἔχουν πλέον ἐγκαθιδρωθῆ στὴν ζωὴ τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Κοινοβίου ὡς θεῖες δωρεές καὶ εὐκαιρίες πνευματικῆς ἀνακαινίσεως, βάσει τοῦ θελήματος καὶ τῆς *Παρακαταθήκης* τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Ὁδηγοῦ μας Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ, Κτήτορος καὶ Θεμελιωτοῦ τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς (1972 ἔ.).



Β΄. Στὸ τέλος τῆς νυκτερινῆς Θειας Λειτουργίας, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος καὶ τοῦ Ὁσίου Γερμανοῦ τοῦ ἐν Ἀλάσκα, ὁ λειτουργήσας Θεοφιλέστατος Κυπριανὸς ἐχειροθέτησε Πνευματικόν, κατόπιν Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, τὸν καὶ συλλειτουργόν του Αἰδεσιμ. Πρεσβύτερο π. Γεώργιο Γιάν, προκειμένου νὰ ἀσκήσῃ ὁ ἐνάρετος αὐτὸς Κληρικὸς μας τὴν Διακονία του εὐρύτερα καὶ νὰ παραμυθῆσῃ τὸν Λαὸ τοῦ Θεοῦ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος.

Χριστουγεννιάτικη Έκδήλωση

Το απόγευμα τῆς Κυριακῆς, 22.12.2008 ἐκ.ἡμ., ἔλαβε χώρα μία ωραία ἐόρτια Ἐκδήλωση στὸ Πνευματικὸ μας Κέντρο «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» στὸν Κολωνὸ Ἀθηνῶν (Πατρῶν 12), ἐν ὄψει τῆς Ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Δωδεκαημέρου, μὲ γενικὸ τίτλο «Ἐόρτια Κάλαντα Δωδεκαημέρου».

Ἡ Χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς «Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομιά», παιδικὴ Χορωδία καὶ ὄργανοπαῖκτες, ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ Μουσικολογιωτάτου Ἱερομονάχου π. Διονυσίου Ἀγιοκυπριανίτου, ἀπέδωσαν Κάλαντα Χριστουγέννων, Πρωτοχρονιάς καὶ Θεοφανίων. Ἔτσι, ἀκούσθησαν ἐννέα μελωδίες Καλάντων τῆς περιόδου αὐτῆς ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς Ρωμηοσύνης, ἐνῶ παρεμβάλλοντο ἐπιτυχῶς ἀπαγγελίες καὶ λογοτεχνικὰ κείμενα τοῦ μακαριστοῦ Φώτη Κόντογλου.



Ἡ ωραία καὶ σεμνὴ αὐτὴ Ἐκδήλωση, γιὰ τὴν ἐτοιμασία καὶ παρουσίασι τῆς ὁποίας ἐκοπίασαν οἱ συμμετασχόντες, ἦταν ὄχι μόνον ὑψηλοῦ καλλιτεχνικοῦ ἐπιπέδου, ἀλλὰ ἐπίσης πνευματικὴ καὶ παιδαγωγικὴ, μὲ ἰδιαίτερη ὑπογράμμισι τῶν ἀγαθῶν ποὺ προσφέρει ἡ ἑλληνοχριστιανικὴ παιδεία ἐναντι τῆς σύγχρονης λαίλαπας τοῦ βαρβαρισμοῦ, τοῦ ἐκχυδαϊσμοῦ καὶ τῆς ἀγριότητος...

Παρέστη μεγάλο πλῆθος ἀκροατῶν, καθὼς καὶ Κληρικοὶ μας, ἐνῶ τὴν Ἐόρτια Σύναξι ἐχαιρέτησε καὶ ὁ παριστάμενος ἐκ μέρους τῶν Ἀρχιερέων Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος.

Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία Παραμονῆς Θεοφανίων

ΤΗΝ Κυριακὴν, 5.1.2009 ἐκ.ἡμ., ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης ἐτέλεσε ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης στὴν Ἀμυγδαλέζα Σταμάτας Ἀττικῆς, μὲ τὸν Ἐφημέριον αὐτῆς Αἰδεσμ. π. Ἀντώνιο Γιαννουκάκο.

Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως, ἐτελέσθη κατὰ τάξιν ὁ Μεγάλος Ἀγιασμὸς τῆς Παραμονῆς τῶν Ἁγίων Θεοφανίων καὶ ἀγιάσθησαν οἱ πολυπληθεῖς προσκυνητὲς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.



Στὴν Ὁμιλία τοῦ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος, πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν, ἀνέπτυξε ἐν ὀλίγοις τὸ θέμα τῆς ἀληθινῆς Μετανοίας, ὡς αἴτημα συνεχοῦς ἀνακαινισεῶς μας, προκειμένου νὰ δεχόμεθα τὴν σωτήριο Χάρι τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ἡμῶν καὶ μεταξύ ἡμῶν.

Ἅγιος Ἰωσήφ Σαμαῖκος ὁ Ἁγιασμένος

Ἔνας Ὅσιος τοῦ Ἡρακλείου ποὺ τιμᾶται στὴ Ζάκυνθο*

ΕΝΑΣ Ὅσιος ἐλάχιστα γνωστός, ποὺ ὀσιοποιήθηκε στὸ Ἡράκλειο τῆς Κρήτης, εἶναι ὁ Ἰωσήφ Σαμαῖκος. Πρόκειται γιὰ τὸν Ὅσιο ποὺ τὸ σκῆνωμά του βρίσκεται στὸ μυροδόλο νησι τῆς Ζακύνθου.

Γεννημένος περὶ τὸ 1440, ταυτίζεται ἢ γενετείρά του κατὰ τὴν πιθανότερη ἐκδοχὴ μὲ τὸ χωριὸ Ἀζοκέραμος τῆς ἐπαρχίας Σητείας. Ἡ εὐσέβεια τῶν γονέων του καὶ ὁ ζῆλος τοῦ ἴδιου πρὸς τὰ θεῖα, τὸν ὀδήγησαν ἀπὸ τὴ μικρὴ του ἡλικία στὴν πλησιόχωρη Μονὴ τῆς Κυρίας Ἀκρωτηριανῆς (Τοπλοῦ).

Σὲ λίγο μεγαλύτερη ἡλικία («ἐν ἀγενεῖᾳ ἔτι σκεύει»), ἀνεχώρησε γιὰ τὸ Μονύδριο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ποὺ ἦταν ἐξάρτημα (Μετόχι) τῆς Μονῆς Τοπλοῦ στὸ Χάνδακα (Ἡράκλειο). Βρισκόταν στὴν περιοχὴ τῆς θαλάσσιας πύλης τοῦ Δερματᾶ, ὅπου σήμερα ἢ 13η Ἐφορεία Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων, δίπλα στὴν Ἐκκλησιὰ τῆς Ἁγίας Τριάδος (παλαιὰ Καπνεφορία).

Ἀφοῦ διέθεσε ὀλόκληρη τὴν πατρικὴ του περιουσία στους φτωχοὺς, πῆρε τὸ Μοναχικὸ Σχῆμα στὸ ἴδιο Μονύδριο. Ἐκεῖ ἀσκήτεψε καὶ ὁ ἐνάρετος διδάσκαλός του, ὁ ὁποῖος τοῦ «στάλαξε εὐσέβεια στὴν ψυχὴ του». Ἐπιδιδόταν στὴν ἀνάγνωση βιβλίων θρησκευτικοῦ περιεχομένου καὶ στὴν ἀντιγραφή χειρογράφων. Ὄταν ὁ Πνευματικὸς του πατέρας ἀποσύρθηκε λόγῳ γῆρατος, τὸν ἀντικατέστησε ὁ ἴδιος στὴν Ἐκκλησιὰ αὐτὴ ὡς Ἱερέας.

Ἐκκληρώνοντας τὴν ἐπιθυμία τοῦ Πνευματικοῦ του, ὁ ὁποῖος στὸ μεταξὺ εἶχε κοιμηθεῖ, γιὰ τὴν ἀπόδοση τῶν

κληροδοτημάτων ποὺ ἐκεῖνος ἀφῆρε στὰ Μοναστήρια τοῦ Ἄθω καὶ τοῦ Σινᾶ, βρέθηκε

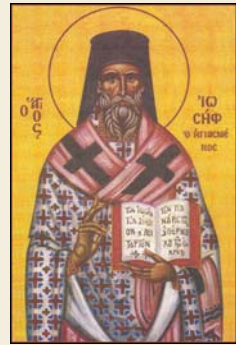
στους πυρῆνες αὐτοῦ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἐπιστρέφοντας στὸ Μοναστήρι τῆς μετάνοιάς του, μοίρασε στους φτωχοὺς καὶ τὸ ὑπόλοιπο τῆς περιουσίας ποὺ τοῦ εἶχε ἀφήσει ὁ διδάσκαλός του. Ἰεουργοῦσε στὸ Ναὸ καὶ ζοῦσε μιὰ ἐνάρετη ζωὴ μέσα σὲ μεγάλη φτώχεια, ἡ ὁποία θαυματουργικῶς τῷ τρόπῳ θεραπευόταν. Στὸν πλεκτὸ σάκκο του (σπυρίδα) ἔβρισκε πάντοτε τὸ ἀπαραίτητο ψωμί γιὰ τὴ διατροφή τῆ δική του καὶ τῶν φτωχῶν τῆς πόλης, γιὰ τοὺς ὁποῖους καθημερινὰ μεριμνοῦσε. Ἐγίνε ἔτσι βοήθος καὶ συμπαραστάτης τῶν ἀνθρώπων ποὺ εἶχαν ἀνάγκη βοήθειας, λέγοντας: «ἐπίρριπον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου καὶ Αὐτὸς σε διαθρέψει».

Ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἡ πίστη του ὅτι «ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανεῖζει Θεῶν» καὶ «ὁ βαλὼν ἐν τῇ χειρὶ τοῦ πένητος εὐρήσει ἐν τῇ παλάμῃ τοῦ δικαστοῦ», καὶ ἡ ἐπίσκεψή του στους φυλακισμένους καὶ τοὺς ἀσθενεῖς, τὸν ἔκαναν νὰ ἀποκτήσει μιὰ πλατεῖα φήμη.

Ἡ ἐπιθυμία του νὰ εὐλογήσει ἕνα βαρέλι κρασὶ τῶν Ἑβραίων κάποτε, τὸν ἔφερε σὲ ἀντιδικία μαζί τους. Τὴν ὀργὴ αὐτῆ τῶν Ἑβραίων ἀντιμετώπισε μὲ ἡρεμία καὶ καλοσύνη καὶ οἱ Βενετικὲς Ἀρχές, στὶς ὁποῖες περιῆλθε τὸ θέμα, τὸν δικαίωσαν.

Μετὰ ἀπὸ σύντομη ἀσθένεια, κοιμήθηκε σὲ ἡλικία 70 ἐτῶν περίπου καὶ ἐνταφιάστηκε στὴν Ἐκκλησιὰ τοῦ Ἁγίου



Ἰωάννου. Μετὰ ἀπὸ πάροδο ἀρκετοῦ χρόνου καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου, βρέθηκε «σῶον καὶ ἀκέραιον, εὐωδίαν πνευματικὴν ἀναπέμπον». Ἐναποτέθηκε λοιπὸν σὲ ξύλινη λάρνακα, ἡ ὁποία τοποθετήθηκε στὸ Ναὸ γιὰ προσκύνηση τῶν πιστῶν. Προσέτρεχαν μάλιστα πολλοὶ ἀσθενεῖς ποὺ πρόσμεναν τὴ θεραπεία τους μὲ τὴ μεσιτεία του.

Φαίνεται ὅτι στὸν Χάνδακα τιμώταν ὡς Ὅσιος, ἀφοῦ ὁ Ἰωσήφ Γκερόλα κάνει μνεῖα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ τοῦ Σαμάκου ποὺ ὑπῆρχε τὸ 1548 καὶ εἶχε ἀσφαλῶς ἀνεγερεθῆί πρὸς τιμὴν του. Τὴν ἔνδειξε ἐπίσης S. Giovanni Argmachi ποὺ εἶναι ἡ ἴδια Ἐκκλησία, σχεδιάζει ὁ H. R. Werdmuller στὸ χάρτη τοῦ 1665-1667 καὶ βρῖσκεται κοντὰ στὴν πύλη τοῦ Δερματᾶ. Ἡ ἴδια Ἐκκλησία ἐπίσης παρουσιάζεται στὸ χάρτη τοῦ V. Corognelli (1689).

Μετὰ τὴν πτώση τοῦ Χάνδακα, ὁ Τοῦρκος Ἀχμέτ Ἀγὰς ἀγόρασε ἀπὸ τὸ τουρκικὸ δημόσιο οἰκοδομικὸ συγκρότημα μὲ τὴν ὀνομασία «Συνοικία Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου», στὴν ὁποία συμπεριλαμβανόταν καὶ ἡ ὁμώνυμη Ἐκκλησία.

Στοὺς ἐπόμενους αἰῶνες χάνονται ὀριστικὰ τὰ ἴχνη τοῦ Ναοῦ. Μόλις τὸ 1930 χτίζεται μιὰ ἄλλη Ἐκκλησία στὴν

ἐγγύτερη περιοχὴ, δηλαδή ἡ σημερινὴ Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Μὲ τὴν κατάληψη τοῦ Χάνδακα ἀπὸ τοὺς Τούρκους τὸ 1669, ὁ Ἱερέας τοῦ Ναοῦ Ἀντώνιος Ἀρμάκης, μετέφερε μὲ διάφορα πολύτιμα εἶδη, καὶ τὸ Λείψανο τοῦ Ἁγίου στὴ Ζάκυνθο. Τὸ παρέδωσε λοιπὸν στὸ σχολὴ Καλογραῶν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Μαντινείου, στὴ θέση Ξεροβούνια τοῦ χωριοῦ Γαϊτάνι, ὅπου γιορτάζεται ἡ μνήμη του στίς 22 Ἰανουαρίου.

Ἀπὸ τὸ 1915, τὸ Λείψανο βρῖσκεται στὸ Ναὸ τοῦ Παντοκράτορα στὸ Γαϊτάνι, ποὺ ἀπέχει 3 χλμ. δυτικὰ τῆς Ζακύνθου. Κάθε χρόνο στίς 29 Αὐγούστου τὸ Λείψανο ἐκτίθεται σὲ λαϊκὸ προσκύνημα, μὲ λιτάνευσή του στοὺς δρόμους τοῦ χωριοῦ.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀζοκεράμου, τοῦ πιθανότερου τόπου καταγωγῆς τοῦ Ὁσίου, ἔχτισαν περικαλλὴ Ναὸ ποὺ τιμᾶται στὸ ὄνομά του. Τὸ ἔνα κλίτος τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὴν πόλη τῆς Σητείας εἶναι ἐπίσης ἀφιερωμένο στὸν συντοπίτη Ἅγιο.

Ἡ ἀσματικὴ του Ἀκολουθία συμπεριλαμβάνεται στὸ «Κρητικὸν Λειωνάριον». Μὲ μικρὲς προσθήκες συμπεριλαμβάνεται ἐπίσης στὸ «Κρητικὸν Πανάγιον», τόμος Β΄.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἡρακλείου τὴν πόλιν, Ἰωσήφ παναοίδιμε, τῆ ἀγγελικῆ βιοτῆ σου, μυστικῶς καθηγιάσας ἐν ταύτῃ γὰρ ἀσκούμενος καλῶς, ἐξέπληξας ἅπαντας φρικτῶς, ταῖς ὁσίαις ἀρεταῖς σου, καὶ τῶν θαυμάτων δυνάμει. Δόξα τῷ προορισαντί σε ἐκ παιδός, δόξα τῷ σὲ χαριτώσαντι, δόξα τῷ ἀφθαρσίᾳ τὸ σεπτόν, τιμήσαντι σκῆνος σου.

(Ποίημα Κυρίλλου Ἱερομονάχου)

(*) Κείμενο τοῦ κ. Γεωργίου Παναγιωτάκη, συγγραφέα-ἱστορικοῦ-ἐρευνητῆ, στὴν ἐφημερ. «Κρητικὴ Ἐνημέρωση», Μάρτιος 2008, σελ. 36.



Με την Χάρη του επιφανέντος Σωτήρος ημών, την Δευτέρα, 6.1.2008 εκ.ή.μ., η Ίερά Σύνοδος τών Ένισταμένων, τής Όρθοδόξου Έκκλησίας του Πατρίου Ήμερολογίου Έλλάδος, έώρτασε με λαμπρότητα τά “Άγια Θεοφάνια στον Όρωπό Άττικής. Σε τούτο συνέβαλε και η έντυπωσιακή γιά την έποχή αυτή καλοκαιρία, η όποία επικράτησε καθ’ όλη την διάρκεια τής ημέρας.

Ή Θεία Λειτουργία στον Ίερό Ναό τής Άγίας Ξένης Νέων Παλατιών Όρωπού έτελέσθη από τον Θεοφιλ. Έπίσκοπο Μεθώνης κ. Άμβρόσιο, ό όποιος συνελιτούργησε με τούς Άρχιερείς αντιπροσώπους τής Άδελφής Έκκλησίας του Πατρίου Ήμερολογίου Ρουμανίας κ. Γεννάδιο, Σουτσάβας κ. Σωφρόνιο, Μποτσάνι κ. Ίωσηφ και Σιμπιου κ. Εύλόγιο, ως και άλλους Κληρικούς μας.

Ό Μεγάλος Άγιασμός τών ύδάτων στην προβλήτα του Όρωπού έτελέσθη από τον Θεοφιλ. Έπίσκοπο Όρεών κ. Κυπριανό, Άναπληρωτή του άσθενούντος Προέδρου τής Ίεράς Συνόδου Σεβασμ. Μητροπολίτου Όρωπού και Φυλής κ. Κυπριανού, ό όποιος άπηύθυνε και επίκαιρο Έόρτιο Μήνυμα, τó όποίο δημοσιεύεται στην άρχή του παρόντος τεύχους.

Συμμετείχε μεγάλο πλήθος εύσεβών από την Άθήνα, την Άττική και άλλες περιοχές τής Πατρίδος μας, ως και ομάδες Κληρικών και λαϊκών από την Ρουμανία, την Σουηδία και τις Η.Π.Α.

Στον ιεροπρεπή έορτασμό έλαβαν μέρος ένένα άκόμη Άρχιερείς:

άπό την Ρουμανία, οι προαναφερθέντες Έπίσκοποι τής Άδελφής Όρθοδόξου Έκκλησίας του Πατρίου Ήμερολογίου τής χώρας αυτής κ.κ. Γεννάδιος, Σωφρόνιος, Ίωσηφ και Εύλόγιος,



Συνεστίσεις για την Ίεραποστολή

ΧΑΡΙΤΙ Θεού, πραγματοποιήθηκε τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς, 26.1/8.2.2009, ἡ καθιερωμένη κατ' ἔτος ἐόρτια Συνεστίσις ὑπὲρ τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἔργου καὶ τῆς Ίεραποστολῆς τῆς Ίερᾶς ἡμῶν Συνόδου, στὴν μεγάλη Αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Ξενοδοχείου τῶν Ἀθηνῶν Νοβοτέλ, στὴν Πλατεία Βάθης, μὲ πολὺ μεγάλη προσέλευσι συμπαραστατῶν καὶ φίλων τῆς φιλανθρωπικῆς καὶ ἱεραποστολικῆς μας προσπάθειας.

Τὴν διοργάνωσι καὶ ἐπιμέλεια Αὐτῆς εἶχαν ὁ Ὁρθόδοξοι Σύλλογοι τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς «Ἅγιος Κυπριανὸς» καὶ «Ἅγιος Φιλάρετος», ὡς καὶ ἡ Ἀδελφότης τῆς Μητροπολιτικῆς Ἑδρας τῶν Ἐνισταμένων Ίερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

Τὴν ἔναρξι τῆς Συνεστιάσεως εὐλόγησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, πρωτοπόρου καὶ ἐμπνευστοῦ τοῦ φιλανθρωπικοῦ καὶ ἱεραποστολικοῦ μας ἔργου, ὡς καὶ τῶν Συνεστιάσεων ὑπὲρ ἐνισχύσεως αὐτοῦ. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου «Ἅγιος Κυπριανὸς» κ. Εὐστάθιος Σιμερτζιάδης ἀπύθυνε χαιρετιστήριον μῆνυμα καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἄρχισε τὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖο ἦταν καὶ πάλι κατὰ βάσιν πνευματικὸ, ἀλλὰ καὶ ψυχαγωγικὸ/καλλιτεχνικὸ.

Παρουσιαστὴς ἦταν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσε ἐπιτυχῆ πνευματικά, ὡς καὶ εὐθύμα κείμενα, καὶ γενικὰ συντόνιζε τὴν ὅλη Ἐκδήλωσι μὲ ζωντάνια καὶ χάρη.

Μία γλυκεῖα παιδικὴ φωνὴ ἄνοιξε τὴν Ἐκδήλωσι μὲ ἓνα ριζιτικό τραγούδι καὶ στὴν συνέχεια ἡ Χορωδία τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς «Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομία» ἀπέδωσε ὠραία καὶ ἐκφραστικά παραδοσιακὰ τραγούδια καὶ γνωστοὶ ὀργανοπαῖκται (Ν. Φιλιππίδης - κλαρίνο, Κ. Φιλιππίδης - λαοῦτο, Μ. Κουτσαγγελίδης - κανονάκι, κ.ἄ.) ἀπέδωσαν ὀργανικούς σκοποὺς ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς πατρίδος μας, καθ' ὅλη δὲ τὴν διάρκεια τῆς Ἐκδηλώσεως προσέφεραν ἓνα πλούσιο καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα.



Ἐπίσης, διεξήχθη μὲ ἐπιτυχία λαχειοφόρος ἀγορά, μὲ τὴν δραστήρια συνεισφορὰ τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κ. Παύλου Πουλᾶκου, κατὰ τὴν ὁποία προσεφέρθησαν πλούσια δῶρα.

Τὴν κατακλειδα ἔθεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος, ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη ἐν ὀλίγοις στὸ χρέος μας, ὡς Χριστιανῶν, καλλιιεργεῖας τοῦ πνεύματος τῆς ἐν Χριστῷ πτωχείας, τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς εὐσπλαχνίας.

Στὴν ἐπιτυχῆ αὐτὴ Συνεστίσις παρέστησαν ἐπίσης ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ἀρκετοὶ Κληρικοὶ τῆς Ίερᾶς Συνόδου, ὡς καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Βουλευτῆς Ἀττικῆς κ. Βασίλειος Οἰκονόμου, οἱ Πολιτευταὶ κ. Κωνσταντῖνα Τριλίκη καὶ κ. Κωνσταντῖνος Κατσίκης, ὁ Δημοτικὸς Σύμβουλος Φυλῆς κ. Ἀναστάσιος Ἀραμπατζίδης κ.ἄ.

Ἀρχιερατικὲς Θεῖες Λειτουργίες

ΤΗΝ Κυριακή, 12.1.2009 ἐκ.ήμ., ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης ἐτέλεσε ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων στὴν Ἐλευσίνα Ἀττικῆς, μετὸν Ἐφημέριο αὐτοῦ Αἰδεσιμ. π. Ἀθανάσιο Κανατσούλη καὶ τὸν Αἰδεσιμ. π. Κωνσταντῖνο Σωτηριάδη.

Στὴν Ὁμιλία του ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος ἀνέπτυξε τὸ θέμα τῆς Μετανοίας, ἥτοι περὶ τῶν γνωρισμάτων της, τῆς ἐκδηλώσεώς της διὰ τῆς εἰλικρινοῦς Ἐξομολογήσεως καὶ τῶν σωτηρίων ἀποτελεσμάτων της.

Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία, οἱ περισσότεροι τῶν πιστῶν ἀπὸ τὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα παρέστησαν στὴν Ἐνοριακὴ Αἴθουσα τόσο στὴν κοπὴ τῆς Βασιλόπιττας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους, τὴν ὁποίαν εὐλόγησε καὶ διένειμε ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου, ἐνῶ ἐψάλλοντο τὰ Κάλαντα, ὅσο καὶ στὴν ἐπακολουθήσασα Ἐνοριακὴ Σύναξι.



τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι.

Παρέστησαν πολλοὶ εὐλαβεῖς προσκυνηταί, ἀρκετοὶ ἐκ τῶν ὁποίων συμμετεῖχαν στὰ Ἅγια Μυστήρια κατόπιν τῆς δεούσης προετοιμασίας.

ΤΗΝ Παρασκευή, 24.1.2009 ἐκ.ήμ., ἐώρασε ὁ Ἱερὸς Ἐνοριακὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Ξένης τῆς διὰ Χριστὸν Σαλῆς στὰ Νέα Παλάτια Ὁρωποῦ. Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὸν Αἰδεσιμ. π. Δημήτριο Παπαδημητρίου, Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ, τοὺς Αἰδεσιμ. π. Δωρόθεο Ξυριανὸ καὶ π. Γεώργιο Γιάν, ὡς καὶ τὸν Ἱεροδιάκονο π. Θεοχάρη Ἁγιοκυπριανίτη.

Παρέστησαν ἀρκετοὶ εὐλαβεῖς προσκυνηταί.

Στὴν Ὁμιλία του ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου ἀνεφέρθη σὲ πνευματικὰ μηνύματα ποῦ μᾶς μεταδίδει ὁ ξένος βίος καὶ ἡ ξένη ἄθλησις τῆς τιμωμένης Ἁγίας.



‘Ένα Θαῦμα τοῦ ‘Αγίου Χαραλάμπους*

Οὔ ἡ Μνήμη τῆ 10ῃ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου



ΕΝΑΣ Γερμανὸς στρατιωτικὸς, ὁ Γιάν Κούνστερ, ποὺ ὑπηρετήσε τὸν χειμῶνα τοῦ 1943 στὰ Φιλιατρά, ξεκίνησε πέρυσι (1953), στὶς ἀρχὲς Φεβρουαρίου, ἀπὸ τὴν πατρίδα του, τὴ Γερμανία, μαζὶ μὲ τὴ γυναῖκα του, γιὰ νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν πελοποννησιακὴ πολίχνη, τὴν ἡμέρα τοῦ ‘Αγίου Χαραλάμπους, στὶς 10 Φεβρουαρίου. Ταξίδεψε ἀπὸ τὴ Γερμανία ὡς τὰ Φιλιατρά μὲ τὸ αὐτοκίνητό του. Δὲν κατώρθωσεν ὅμως νὰ φθάσῃ στὸν προορισμό του παρὰ στὶς 12 τοῦ μηνός. Στὴ διαδρομὴ του τὸ αὐτοκίνητό του ἔπαθε βλάβες ποὺ τὸν καθυστέρησαν. Αἰτία τοῦ ταξιδιοῦ του αὐτοῦ, στὴν καρδιὰ τοῦ χειμῶνος, εἶναι ἓνα πραγματικὸ θαῦμα, ποὺ τὸ ἔζησεν ὁ ἴδιος, σὲ δύο πτυχές, μία τὴν ἐποχὴ ποὺ ὑπηρετοῦσε στὰ Φιλιατρά καὶ μία τὶς πρῶτες ἡμέρες μετὰ τὶς γιορτὲς τῶν Χριστουγέννων. ‘Ένα θαῦμα, χάρις στοῦ ὁποῖο γλύτωσαν τὴ ζωὴ τους δεκάδες κατοίκων τῶν Φιλιατρῶν. ‘Η ἱστορία τοῦ θαύματος αὐτοῦ ἔχει ὡς ἐξῆς:

Μία ἡμέρα τοῦ χειμῶνος τοῦ 1944, ἀντάρτες σκότωσαν λίγο ἔξω ἀπὸ τὰ Φιλιατρά, τέσσερις Γερμανοὺς στρατιῶτες, τὴν ὥρα ποὺ γύριζαν, σοῦρουπο, ἀπὸ μία τακτικὴ περιπολία. Μόλις ἀνεφέρθη τὸ γεγονός στὸν διοικητὴ τῆς μικρῆς μονάδος τῶν Γερμανῶν ποὺ ἦσαν ἐγκατεστημένοι στὰ Φιλιατρά -στὸν Γερμανό, δηλαδή, ποὺ ἀφορᾷ ἡ ἱστορία τοῦ θαύματος- ὁ τελευταῖος ἐπεκοινώνησε μὲ τὴν ἀνωτέραν διοίκησίν του στὰς Πάτρας, ἀπὸ τὴν ὁποία διετάχθη νὰ ἐκτελέσῃ -ὡς ἀντίποινα- 20 κατοίκους τῶν Φιλιατρῶν καὶ νὰ καταστρέψῃ μὲ φωτιά πολλὰς δεκάδας σπιτιῶν. Τοῦ ἀφέθηκεν ὅμως καὶ πρωτοβουλία ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν ἢ ἀναστολὴν τῆς διαταγῆς. ‘Αμέσως -ὅπως ἀφηγήθηκεν ὁ ἴδιος ἀργότερα, συνέταξε τὴ διαταγὴ τῶν ἀντιποίνων καὶ τὴν ὑπέγραψε, μὲ σκοπὸ νὰ τὴν ἐφαρμόσῃ τὴν ἐπομένην.

Στὸν παραγμένο ὅμως ὕπνο του τῆς βραδυᾶς ἐκείνης, εἶδε ἓνα ὄνειρο, πραγματικὰ συγκλονιστικὸ. Σ’ αὐτὸ δέχθηκε στὸ γραφεῖο του ἓνα Γέροντα μὲ γλυκυτάτη φωνή, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἀκούμπησε τὰ χέρια του στοὺς ὤμους του, τοῦ εἶπε μὲ φωνὴ σὰν ψαλμωδία:

«Παιδί μου, μὴν ἐκτελέσῃς τὴ διαταγὴ ποὺ ὑπέγραψες. Κι’ ἐγὼ σοῦ ὑπόσχομαι νὰ γυρίσετε, ἐσὺ καὶ ὅλοι οἱ στρατιῶτες σου, σῶοι καὶ ἀβλαβεῖς στὴν πατρίδα σας».

Τὴν ἴδια στιγμὴ ζύπνησε μὲ ταχυπαλμία. Κι’ ἀμέσως πῆρε ἀπόφασιν νὰ μὴν ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴ. Τοῦ ζητήθηκαν ὅμως ἐξηγήσεις ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους του γιὰ τὴν ἐλαστικότητά του καὶ ὑποσχέθηκε σ’ αὐτοὺς νὰ ἐπανεξετάσῃ τὸ ζήτημα. ‘Οπότε, τὸ ἄλλο βράδυ, εἶδε σὲ ὄνειρο τὸν ἴδιον Γέροντα καὶ τὸν ἄκουσε νὰ τοῦ λέγῃ:

«Μὴ παιδί μου... μὴ παρασυρθῆς. Δὲν πρέπει νὰ χυθῆ σταγόνα αἵματος. Κι’ ἐγὼ εἶμαι ὁ προστάτης σου καὶ προστάτης τῶν στρατιωτῶν σου».

Τὴν ἐπομένην κάλεσε στὸ γραφεῖο του τοὺς τέσσερις ‘Ιερεῖς τῶν Φιλιατρῶν. Μαζὶ τοὺς -γιατὶ εἶχε πεισθῆ ὅτι ὁ Γέροντας τῶν ὁνείρων του θὰ ἦταν ‘Αγιος, ξεκίνησε σ’ ἐπίσκεψιν τῶν ‘Εκκλησιῶν τοῦ τόπου, βέβαιος ὅτι θ’ ἀνεγνώριζε τὸν Γέροντα σὲ κάποιον Εἰκόνημα. Πραγματικὰ δέ, στὴν ‘Εκκλησίᾳ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στάθηκε ξαφνικὰ μπροστὰ στὴν Εἰκόνα τοῦ ‘Αγίου Χαραλάμπους καὶ μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε ἀπὸ κατάνυξι φώναξε:

—Αὐτὸς εἶναι!



Κουρά Μοναχού



ΣΤΗΝ κατανυκτική Ἀγρυπνία, ἡ ὁποία ἐτελέσθη στήν Ἱερά Μονή μας ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Μ. Βασιλείου, τὴν 1.1.2009 ἐκ.η.μ., ἐκάθη Ρασοφόρος Μοναχὸς ὑπὸ τοῦ προεξάρχοντος Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ ὁ Δόκιμος Ἀδελφὸς τῆς Μονῆς Ἅγγελος Μαυρομαρᾶ, λαβὼν τὸ ὄνομα Φιλάρετος, πρὸς τιμὴν τοῦ νεο-διακηρυχθέντος Ἁγίου Μητροπολίτου Φιλάρετου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ καὶ Ὁμολογητοῦ καὶ τρίτου Πρωθιεράρχου τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς († 8.11.1985).

Στὴν Θ. Λειτουργία ἔλαβαν ἐπίσης μέρος ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ ὁποῖος ἐξεφώνησε ἐόρτια Ὁμιλία, Ἱερομόναχοι καὶ Ἱεροδιάκονοι τῆς Μονῆς, παρέστη δὲ μεγάλο πλῆθος εὐσεβῶν ἐορταστῶν. Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία, ἐψάλησαν Κάλαντα Πρωτοχρονιάς, εὐλογήθηκε ἡ καθιερωμένη Βασιλόπιττα καὶ προσεφέρθη κέρασμα στὸ Ἀρχονταρῖκι τῆς Ἱεράς Μονῆς.

Ὁ Μοναχὸς Φιλάρετος ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1988 ἀπὸ ζεύγος πνευματικῶν τέκνων τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, τοῦ Παναγιώτου Μαυρομαρᾶ καὶ τῆς Χρυσούλας Κατσούδα, ἐβαπτίσθη στὴν Ἱερά Μονή μας καὶ ἐμεγάλωσε σχεδὸν εἰς Αὐτήν, διδασκόμενος τὰ ἱερά γράμματα καὶ τὴν Βυζαντινὴ Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησί του ἀπὸ τὸ Λύκειο, ἀφιερώθηκε στὴν Μονή καὶ ὡς Δόκιμος ὑπηρέτησε παραλλήλως τὴν στρατιωτικὴ του θητεία στὸ Πολεμικὸ Ναυτικόν.

Εἶθε νὰ εὐαρεστήσῃ Θεῶ καὶ ἀνθρώποις ἐν οἰοῦντι καὶ δικαιοσύνῃ, ὡς ὄντως Φίλος τῆς Ἀρετῆς!



← Γονυπέτησεν ἀμέσως, προσευχήθηκε ἐπὶ μισῇ ὥρᾳ περίπου καὶ γύρισε στὸ γραφεῖο τοῦ ὅπου ἔσχισε τὴ διαταγὴ τῶν ἀντιποίνων.

Καὶ τώρα (1953), ἔπειτα ἀπὸ ἐννέα χρόνια, ξεκίνησε ἀπὸ τὴν πατρίδα του ὡς προσκυνητῆς τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους στὰ Φιλιατρά, γιὰ νὰ ἀποτίσῃ φόρον εὐγνωμοσύνης καὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ θαύματός του. Διότι πραγματικὰ ὅλοι ὅσοι ὑπηρετοῦσαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς του στὰ Φιλιατρά τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, γύρισαν στὴ Γερμανία, κατὰ τὴν ὑπόσχεσι τοῦ θαυματουργοῦ Ἁγίου σῶοι καὶ ἀβλαβεῖς.

Οἱ Φιλιατριῶτες ὑπεδέχθησαν μὲ τιμὲς καὶ ἐνθουσιασμόν τὸν εὐσεβῆ Γερμανόν, ἐτέλεσαν εἰδικὰ γι' αὐτὸν Λειτουργία στὴν Ἐκκλησία τῆς Κοιμήσεως καὶ ὠργάνωσαν ἐορτῇ, ἔπειτα ἀπὸ ἐπίσημο γεῦμα πού τοῦ παρετέθη. Στὸ γεῦμα αὐτό, ὁ εὐσεβὴς Γερμανὸς διηγήθηκε μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες τὶς θαυματουργὰς ἐμφανίσεις τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους καὶ προσέθεσεν ὅτι καὶ πρὶν νὰ ἀποφασίσῃ τὸ ταξίδι του, τὸν εἶδε πάλιν, ἴδιον, γλυκύτατο τὴν μορφήν καὶ ἤρεμον, ὅπως τὸ 1944, σὲ ὄνειρο καὶ τὸν ἄκουσε νὰ τὸν παροτρύνῃ:

— Νάρθῃς στὸν τόπο πού ἐξεδήλωσες τὴν πίστι σου στὸν Θεόν... Ὅλοι θὰ σὲ δεχθοῦν μὲ ἀγάπη!...

(*) *Κείμενο τοῦ Νικ. Καπίτσογλου στὸ μηνιαῖο ἐκκλησιαστικὸ περιοδικὸ «Κιβωτός», ἀριθ. φ. 26/Φεβρουάριος 1954, σελ. 44-45.*

Ποιμαντική Έπίσκεψις στὴν Κένυα

Μὲ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος πραγματοποίησε ἄλλο ἓνα Ἱεραποστολικὸ ταξίδι στὴς Ἐκκλησιαστικὲς Κοινότητες τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων στὴν Κένυα, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀσθενούντος Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ. Συμμετείχε ἐπίσης καὶ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Σουτσάβα κ. Σωφρόνιος τῆς Ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, ὡς καὶ ὁ ἐν Χριστῷ ἀδελφός κ. Νικόλαος Μαρινάκης ἐκ τῶν πνευματικῶν μας τέκνων.

Οἱ Ἐπίσκοποι κ.κ. Ἀμβρόσιος καὶ Σωφρόνιος ἀφίχθησαν ἀεροπορικῶς στὸ Ναϊρόμπι τὴν Τετάρτη, 22.1.2009 ἐκ.ἡ.μ., ὅπου τοὺς ἀνέμεναν ὁ Πρωτοπρ. π. Ἰάκωβος Γουώρινγκε καὶ ὁ Ἀρχιμ. π. Μάρκος (Κασέγια) Ἀγιοκυπριανίτης, ὁ ὁποῖος εἶχε φθάσει ἐνωρίτερα ἀπὸ τὴν Κινσάσα τοῦ Κονγκό, προκειμένου νὰ συμμετάσχη στὴν ποιμαντικὴ αὐτὴ ἐπίσκεψι.

• **Μετὰ** ἀπὸ μία περιδιάβασι στὴν περιοχὴ ὅπου κατοικεῖ ἡ φυλὴ τῶν Μασαί, νοτίως τοῦ Ναϊρόμπι, χάριν γνωριμίας κυρίως τοῦ ἐκ Ρουμανίας Θεοφιλ. κ. Σωφρονίου μὲ τὸ ἀφρικανικὸ τοπίο, οἱ ἐπισκέπτες κατέληξαν, μέσω τοῦ Ναϊρόμπι, στὴν περιοχὴ τοῦ Ἐμπο, περὶ τὸ Ὅρος τῆς Κένυας, τὴν Παρασκευή, 24.1.2009 ἐκ.ἡ.μ., ὅπου ὑφίσταται καὶ τὸ κύριο τμήμα τοῦ Ποιμνίου τῆς Ἱεράς Συνόδου μας.



Ἐκεῖ, μετὰ τὸ προσκύνημα στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου στὴν Κάντζα, στὸν ὁποῖον ἐφημερεύει ὁ Ἀρχιερατικὸς μας Ἐπίτροπος τῆς περιοχῆς Πρωτοπρ. π. Ἰωάννης Ντζοῦε Ντζάγκι, ἐγίνε ἡ ὑποδοχὴ τῶν Ἀρχιερέων στὴν Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἡ ὁποία ἀριθμεῖ πλέον 15 Μοναχὲς καὶ Δόκιμες, ὑπὸ τὴν συνετὴ καθοδήγησι τῆς Ὁσιωτάτης Γεροντίσσης Χριστονύμφης. Στὴν Μονὴ ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος πραγματοποίησε Συνάξεις μὲ τοὺς Κληρικούς μας τῆς Κένυας καὶ ἐν συνεχείᾳ μὲ τὴν Ἀδελφότητα Αὐτῆς.

• **Τὸ Σάββατο**, 25.1.2009 ἐκ.ἡ.μ., ἐτελέσθη ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ στὸ Καθαγκιρίρι. Συνελειτούργησαν οἱ δύο ἐπισκέπτες Ἐπίσκοποι Ἀμβρόσιος καὶ Σωφρόνιος καὶ δεκάδα περίπου Κληρικῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Κενυάτου Ἱερομονάχου π. Θεοφάνους (Μουτούρη) Ἀγιοκυπριανίτου, ὡς καὶ τοῦ Ἀρχιμ. π. Μάρκου ἀπὸ τὸ Κονγκό, παρισταμένων δὲ πολλῶν ἰθαγενῶν πιστῶν.

Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία καὶ τὴν τράπεζα, ἐγίνε ἐπίσκεψις στὸ προσωρινὸ κτήριο τῆς ἀνεγειρομένης Ἱεράς Ἀνδρώας Μονῆς τῶν Ἁγίων Τριῶν Μεγάλων Ἱεραρχῶν. Ὑπεύθυνος Αὐτῆς εἶναι ὁ Ἱερομ. π. Θεοφάνης καὶ πρὸς τὸ παρὸν ὑπάρχουν δύο Δόκιμοι Μοναχοί.

Ἐν συνεχείᾳ, πραγματοποιήθηκαν ἐπισκέψεις στὴς Ἐνορίες τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου σὲ ἄλλα χωριὰ τῆς περιοχῆς.

• **Τὴν Κυριακὴ**, 26.1.2009 ἐκ.ἡ.μ., ἐτελέσθη μὲ τάξι καὶ ἱεροπρέπεια ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἱερῶν Ἐγκαινίων





στὸν σχετικὰ εὐρύχωρο Ἱερό Ναο τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, στὴν Ἱερά Γυναικεία Μονὴ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου στὴν περιοχὴ τοῦ Ὁρους τῆς Κένυας. Προϊστάτο ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος καὶ ἔλαβαν μέρος ὁ Θεοφιλ. κ. Σωφρόνιος, ὀκτῶ Ἱερεῖς καὶ δύο Διάκονοι.



Στὴν Ἁγία Τράπεζα τοῦ Ναοῦ κατετέθησαν ἱερά Λείψανα τοῦ Ἁγίου Μεγ/ρος Γεωργίου, τοῦ Ἁγίου Μεγ/ρος Ἀρέθα, Ὁσιομ/ρων Χοζεβιτῶν καὶ Ἀγνώστου Μάρτυρος. Στὴν Ἀκολουθία καὶ στὴν ἐν συνεχείᾳ πανηγυρικὴ Θ. Λειτουργία παρέστησαν ἄρκετὲς ἑκατοντάδες εὐσεβῶν ἰθαγενῶν Ὁρθοδόξων.

Ἀργότερα, μετὰ τὴν ἑόρτια τράπεζα στὴν Μονή, οἱ ἐπισκέπτες Ἀρχιερεῖς ἐπέστρεψαν στὴν πρωτεύουσα, τὸ Ναϊρόμπι, ὅπου τὴν ἐπομένη ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐχειροθέτησε πνευματικὸ τὸν Ἀρχιμ. π. Μάρκο ἀπὸ τὸ Κονγκό στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου στὸ Καρούρι.

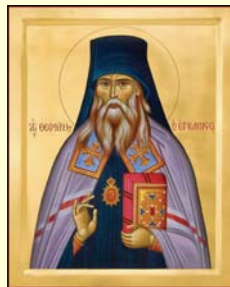
Κατόπιν κάποιων συναντήσεων καὶ διευθετήσεων, οἱ δύο Ἐπίσκοποι καὶ ὁ συνοδὸς τους ἐπέστρεψαν ἀεροπορικῶς στὴν Ἑλλάδα πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς Τρίτης, 28.1.2009 ἐκ.ἡμ.



• **Ἡ ποιμαντικὴ** αὐτὴ ἐπίσκεψις, μὲ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μας, ἦταν ἐπιτυχής, διεπιστώθη ἡ πρόοδος γενικῶς τῆς Ἱεραποστολῆς στὴν Κένυα καὶ ἐνετοπίσθησαν οἱ ἄμεσες ἀνάγκες, οἱ ὁποῖες πρέπει νὰ καλυφθοῦν γιὰ τὴν εὐδόξωσι, σὺν Θεῷ, τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου.

Περὶ Πνευματικοῦ Ἀγῶνος*

Ἁγίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλειστοῦ († 6.1.1894)



Η ΑΙΤΙΑ τῶν πτώσεών μας, ἀκόμη και μετὰ τὴν Θεία Μετάληψι, εὐρίσκεται στὸ ὅτι δὲν ἐναντιωνόμεθα στὴν ἁμαρτία ὅπως πρέπει. Δὲν ἐπιδιώκουμε νὰ ἀρχίσουμε τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ πάθους ποὺ μᾶς πολεμᾷ. Βιασθῆτε νὰ ἀποχωρισθῆτε τὸν ἐχθρὸ και νὰ ἀντιπαραταχθῆτε σὲ αὐτόν. Ἐμεῖς νομίζουμε ὅτι ἡ ἐμπαθὴς κίνησις, ἡ ὁποία μᾶς ταράσσει και μᾶς στενοχωρεῖ, εὐρίσκεται στὸν ἑαυτό μας, στὴν φύσι μας, στὸ φυσικὸ μας θέλημα ποὺ πρέπει νὰ ικανοποιήσουμε, ἐνῶ αὐτὴ εἶναι ὁ ἐχθρὸς μας.

Ἄφου ἀποχωρισθῆτε ἀπὸ τὸ πάθος και τὸ ἀναγνωρίσετε ὡς ἐχθρὸ σας, ἀρχίσατε τὴν πάλη και τὸν πόλεμο ἐναντίον του, δοκιμάζοντας τὸ ἕνα ὄπλο μετὰ τὸ ἄλλο, ἕως ὅτου ἡ ψυχὴ ἠσυχάσῃ. Μὴ νομίσετε ποτὲ ὅτι κτυπήσατε τὸ πάθος σας θανάσιμα. Ἄν τοῦ δοθῆ ἡ εὐκαιρία, αὐτὸ και πάλι θὰ παρουσιασθῆ ἐνώπιόν σας.

Ὁ Χριστιανὸς ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ἀποθέτῃ τὰ ὄπλα του, ἀλλὰ νὰ εὐρίσκεται σὲ ἐπιφυλακὴ ἡμέρα και νύκτα. Τὸ πότε θὰ καταλαύσῃ ὁ πόλεμος αὐτὸς οὐδεὶς εἶναι σὲ θέσι νὰ ὀρίσῃ ἀπὸ πρὶν. Ὑπάρχει ὁμως ἡ ἐλπίδα, ὅτι θὰ ὑπάρξῃ κατάπαυσις και γιὰ τὴν εἰρηνευμένη ψυχὴ θὰ ἀρχίσῃ ὁ θεῖος σαββατισμὸς, ὅταν θὰ δυνηθῆ νὰ εἴπῃ: «Διήλθομεν διὰ πυρὸς και ὕδατος, και ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν».

* * *

ΣΕ ΟΛΟΥΣ ὅσοι μετενόησαν και ἐκοινωνήσαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ἐπεστράφη ἡ ψυχικὴ ὑγεία. Τώρα θὰ πρέπει νὰ προστατεύουμε τὸν ἑαυτό μας γιὰ νὰ μὴ πέσουμε και πάλι στὴν ἁμαρτία. Ὁ ἐχθρὸς θὰ μᾶς ψιθυρίζῃ στὸ αὐτί: «Θὰ πέσῃς και θὰ ἐγερθῆς ξανά»... Ποιὸς ὁμως γνωρίζει ἂν θὰ ἐγερθῆς; Ἡ δυνατότητα νὰ ἐγερθοῦμε βασίζεται στὸ καλὸ, τὸ ὁποῖο ἀπομένει μέσα μας, ἐπάνω στὸ ὁποῖο κατέρχεται ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, τὸ ζωοποιεῖ και τοῦ δίνει τὴν ὑπεροχὴ ἐπὶ τοῦ κακοῦ. Μετὰ ὁμως ἀπὸ κάθε πτώσι μας ἀπομένει μέσα μας ὅλο και ὀλιγώτερο καλὸ καί, κατὰ συνέπειαν, ὀλιγώτερος χῶρος ὑποδοχῆς ὅπου δύναται νὰ κατέλθῃ ἡ Θεία Χάρις.

Οἱ συχνὲς πτώσεις σὲ ἁμαρτίες διαμορφώνουν μέσα μας μία συνήθεια νὰ ἁμαρτάνουμε, μία συνήθεια ἡ ὁποία δένει τὴν ψυχὴ μὲ δεσμὰ και τὴν κρατεῖ τυραννικὰ σὲ δουλεία. Καὶ μία ἀκόμη ἁμαρτία ἂν γίνῃ συνήθεια γιὰ τὸν ἄνθρωπο, αἰχμαλωτίζει ὀλόκληρη τὴν ψυχὴ του, ἡ ὁποία βαθμιαία παραδίδεται στὴν ἀπόγνωσι.

Νὰ βλέπετε κάθε ἐπικείμενη ἁμαρτία ἐνώπιόν σας ὡς μία χαινουσα ἄβυσσος, ὡς μία ἀνοικτὴ κόλασι, ἡ ὁποία εἶναι ἔτοιμη νὰ σᾶς καταπιῆ ἀνεπανόρθωτα, δίχως ἐπιστροφή! Ὁ ἀγῶνας ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας εἶναι ἀναπόφευκτος, ὁμως εἶναι πιὸ εὐκολο νὰ μαχώμεθα ὄρθιοι παρὰ πεσμένοι.

Ὅσο περνοῦν οἱ ἡμέρες, τόσο πιὸ εὐκολο θὰ εἶναι νὰ καταλαύσῃ πλέον ἡ μάχη και ἡ ζωὴ σας νὰ κυλᾷ εἰρηνικὰ μὲ ἔργα καλὰ και εὐάρεστα στὸν Θεό.

(*) Ἐπισκόπου Θεοφάνους Γκόδορωθ, Λόγοι, Μόσχα 1895, σσ. 160, 164, 146, 152 (σὲ διασκευὴ ἀπὸ τὸ περιοδ. «Ὁρθόδοξη Μαρτυρία», ἀριθ. 29/Σεπτέμβριος-Δεκέμβριος 1989, σ. 58).



Τζούντιθ Χέρριν, Τί είναι τὸ Βυζάντιο*

Εκκλοφόρησε προσφάτως σὲ ἑλληνικὴ μετάφραση τὸ βιβλίο τῆς Ἀγγλίδος βυζαντινολόγου κ. Judith Herrin (Τζούντιθ Χέρριν) ὑπὸ τὸν τίτλο: **Τί εἶναι τὸ Βυζάντιο** (μτφρ. Χριστιάννα Σαμαρά, ἐκδ. Ὁκεανίδα, σελ. 680+XXXIII σελ. εἰκόνες, εὐρώ 28).

Ἡ συγγραφεὺς εἶναι γνωστὴ στὸ ἑλληνικὸ κοινὸ ἀπὸ τὸ μεταφρασθὲν κάπως παλαιότερα βιβλίο της: **Γυναῖκες στὴν πορφύρα** (Ὁκεανίδα 2002), πού ἐγνώρισε σημαντικὴ ἐπιτυχία.

Ἡ κ. Χέρριν εἶναι Καθηγήτρια τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας καὶ Διευθύντρια τοῦ Κέντρου Ἑλληνικῶν Σπουδῶν στὸ King's College τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου, μετὰ ἀπὸ ἐπιτυχή σταδιοδρομία στὴν Ἔδρα Βυζαντινῆς Ἱστορίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Πρίνστον.

Τὸ βιβλίο ἐκκλοφόρησε ἀγγλικά τὸ 2007 ὑπὸ τὸν τίτλο: **Byzantium. The surprising life of a Medieval Empire**. Τὸ βάρος τοῦ ἀγγλικοῦ τίτλου ἔγκειται στὴν λέξη *surprising life*, δηλ. ἐκπληκτικὴ ζωὴ, βίος πού καταπλήσσει τὸν ἀναγνώστη, καὶ μάλιστα τὸν σημερινὸ Εὐρωπαῖο καὶ Ἀμερικανὸ ἀναγνώστη πού θεωροῦν ὅτι τὸ Βυζάντιο ὑπῆρξε μία καθ' ὅλα ἀρνητικὴ περίοδος τῆς Ἱστορίας, ἢ ὅπως γράφει ἡ ἴδια

«ἡ στερεότυπη ἀντίληψη τῆς σύγχρονης ἐποχῆς παρουσιάζει τὸ Βυζάντιο ὡς ἕνα τυραννικὸ κράτος διοικούμενο ἀπὸ δειλοὺς θηλυπρεπεῖς ἄντρες καὶ διεφθαρμένους εὐνοῦχους, μὲ κυρίαρχο μέλημα τὴ διεξαγωγὴ ἀνούσιων τελετουργικῶν καὶ τὴ διατήρηση μᾶς ἀτέρμονης, δύσκαμπτης καὶ ἀκατανόητης γραφειοκρατίας».

Εἶναι παρήγορο ὅτι ἡ ἀντίδραση ἔρχεται τώρα ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Βεβαίως οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ προβληματιζώμεθα πού δὲν ἐγράψαμε ἐμεῖς πρῶτοι ἕνα βιβλίο ἀνάλογο γιὰ νὰ τὸ διαδώσωμε στὴν λοιπὴ Εὐρώπη, ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν ἐξαίρουσε ἀπὸ τὴν ἐνιαία εὐρωπαϊκὴ Ἱστορία τὸ Βυζάντιο, κατὰ τὴν συγγραφὴ σχετικοῦ βιβλίου ὑπὸ ὀμάδος ὑπὸ τὸν Γάλλο Καθηγητὴ Πανεπιστημίου Ντυροζέλ.

Ἡ Ἀγγλίσ συγγραφεὺς ἀποκαθιστᾷ τὸ Βυζάντιο στὸν καίριο ρόλο του μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἐπιχειρεῖ δὲ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν σημασία του σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς: στρατιωτικὸν καὶ ἀμυντικὸν ἔναντι τοῦ ἰσλαμικοῦ κόσμου, οἰκονομικόν, διοικητικόν, νομικόν, πολιτιστικόν καὶ ἐκπαιδευτικόν.

Τὸ βιβλίο κάλλιστα θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ εἰσαχθῇ στὴν διδασκαλία τῶν ἑλληνικῶν πανεπιστημίων. Τὸ Βυζάντιο γιὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι τὸ ἄμεσο παρελθόν της, αὐτὸ πού μέχρι σήμερα δὲν μᾶς συγχωρεῖται ἀπὸ τοὺς «φίλους» μας καὶ πού ἐδηλώθη ρητῶς ἀπὸ τὴν Καταληκτῆριο Διακήρυξη τῆς Α΄ ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως κατ' Ἰανουάριον 1822.

Γιὰ τοὺς Δυτικοευρωπαίους παραμένει χώρος σκοτεινός, γεμάτος κακοὺς συνειρμούς καὶ ἀπαξιώσεις τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρεπείας. Ἴσως τὸ βιβλίο τῆς Καθηγήτριας κ. Χέρριν ἀποτελέσῃ τὴν ἀπαρχὴ νέας ἐκτιμῆσεως τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας.

(*) Ἐφημερ. «Ἐστία», 27.12.2008, σελ. 6.

